

ข้อสังเกตของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑. ปัจจุบันนิยาม “เกษตรกรรม” มีบัญญัติอยู่ในกฎหมายอื่น ๆ เช่น พระราชบัญญัติการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ พระราชบัญญัติจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมฯ เป็นต้น ซึ่งการบัญญัติคำนิยามดังกล่าว นั้น ควรบัญญัติคำนิยามให้มีความชัดเจน ครอบคลุม และสอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อไม่ให้เกิดความลักลั่นกัน รวมทั้งควรให้ตรงตามเจตนารมณ์ของการร่างพระราชบัญญัติ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้บัญญัติความหมายของ “กองทุน” ไว้ โดยไม่ปรากฏว่า หมายรวมถึงกองทุนใด หรือกองทุนใดที่มีวัตถุประสงค์ดังกล่าวบ้าง และจะให้การสนับสนุนเงินเพื่อให้บรรลุตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติด้วยหรือไม่ ดังนั้น จึงควรกำหนดให้เกิดความชัดเจนในการจัดสรรเงิน ว่ากองทุนใดจะให้การสนับสนุนและช่วยเหลือเกษตรกรในการทำการเกษตรให้บรรลุผลตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ปัจจุบันมีกองทุนหมุนเวียนในภาคการเกษตรจำนวน ๑๗ กองทุน

๓. โดยที่มติคณะรัฐมนตรี (๒๘ สิงหาคม ๒๕๖๑) ได้ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการตรวจสอบว่า แผนงาน/โครงการต่าง ๆ ที่ได้รับจัดสรรงบประมาณไว้ มีความสอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและแผนปฏิบัติการราชการกระทรวงหรือไม่ ดังนั้น เพื่อให้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนเป็นไปอย่างสอดคล้องและอยู่ในทิศทางเดียวกัน ตลอดจนมีผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการที่เป็นรูปธรรม จึงควรกำหนดนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนตามร่างมาตรา ๒๓ ให้สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติและแผนปฏิบัติการราชการกระทรวง

๔. ปัจจุบันมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนให้สามารถพัฒนาต่อไปอย่างเป็นระบบ รวมทั้งให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อทำหน้าที่ตามที่กำหนดแล้ว ดังนั้น หากจะมีร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์สมควรพิจารณาว่า ระเบียบดังกล่าว ยังมีความจำเป็นอยู่หรือไม่